KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 24.4.2007
KOM(2007) 203 wersja ostateczna

2007/0078 (AVC)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu do układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia protokołu do układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

(przedstawione przez Komisję)

UZASADNIENIE

Układ eurośródziemnomorski między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony został podpisany w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2002 r. i wszedł w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej przystąpienie tych państw do eurośródziemnomorskiego układu stowarzyszeniowego zostanie uzgodnione w drodze protokołu do tego układu. Ten sam artykuł przewiduje specjalną procedurę, zgodnie z którą protokół ten zawierany jest przez Radę, stanowiącą jednomyślnie w imieniu państw członkowskich oraz przez dane państwo trzecie. Procedura ta nie narusza kompetencji własnych Wspólnoty.

W dniu 10 lutego 2004 r. Rada upoważniła Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie zawarcia takiego protokołu z Libanem. Negocjacje zostały zakończone z wynikiem zadowalającym Komisję.

Załączone wnioski dotyczą: (1) decyzji Rady w sprawie podpisania protokołu i (2) decyzji Rady w sprawie zawarcia Protokołu.

Wynegocjowany z Libanem tekst protokołu dołączony jest do niniejszej decyzji. Najistotniejszymi zawartymi w nim zapisami są postanowienia dotyczące przystąpienia nowych państw członkowskich do układu stowarzyszeniowego między UE a Libanem oraz uwzględnienia w nim nowych języków urzędowych UE.

W celu podpisania i zawarcia protokołu Komisja zwraca się do Rady o zatwierdzenie załączonych projektów decyzji Rady.

Parlament Europejski zostanie wezwany do wyrażenia zgody na podpisanie i zawarcie protokołu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Protokołu do układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w połączeniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie,

uwzględniając Akt przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 10 lutego 2004 r. Rada upoważniła Komisję w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich do rozpoczęcia negocjacji z Republika Libańską w celu dostosowania eurośródziemnomorskiego układu stowarzyszeniowego między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w związku z przystąpieniem nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej.

(2) Negocjacje zostały zakończone z wynikiem zadowalającym Komisję.

(3) Tekst protokołu wynegocjowanego z Libanem przewiduje w art. 10 ust. 2 tymczasowe stosowanie tego protokołu przed jego wejściem w życie.

(4) Protokół, z zastrzeżeniem jego ewentualnego zawarcia w późniejszym terminie, powinien zostać podpisany w imieniu Wspólnoty i tymczasowo stosowany,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej (osób umocowanych) do podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz jej państw członkowskich protokołu do układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotami

Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej. Tekst protokołu jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie wyrażają niniejszym zgodę na tymczasowe stosowanie postanowień protokołu, z zastrzeżeniem możliwości jego zawarcia w późniejszym terminie.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

2007/0078 (AVC)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia protokołu do układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 310 w połączeniu z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie i z art. 300 ust. 3 akapit drugi,

uwzględniając Akt przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół do eurośródziemnomorskiego układu stowarzyszeniowego między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony został podpisany w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich dnia […] r.,

(2) Protokół wymaga zatwierdzenia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej i jej państw członkowskich protokół do układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej. Tekst protokołu jest załączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

Protokół do układu eurośródziemnomorskiego

między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

zwane dalej „państwami członkowskimi WE”, reprezentowane przez Radę Unii Europejskiej i

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Wspólnotą”, reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską

z jednej strony

a REPUBLIKĄ LIBAŃSKĄ,

zwaną dalej „Libanem”,

z drugiej strony

MAJĄC NA UWADZE, że układ eurośródziemnomorski między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Libanem z drugiej strony, zwany dalej „układem eurośródziemnomorskim”, został podpisany w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2002 r. i wszedł w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej i stosowny akt zostały podpisane w Atenach dnia 16 kwietnia 2003 r. i weszły w życie z dniem 1 maja 2004 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że postanowienia układu eurośródziemnomorskiego dotyczące umowy przejściowej w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem weszły w życie z dniem 1 marca 2003 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia, przystąpienie do układu eurośródziemnomorskiego nowych umawiających się stron musi nastąpić poprzez zawarcie protokołu do układu eurośródziemnomorskiego;

MAJĄC NA UWADZE, że na mocy art. 21 układu eurośródziemnomorskiego przeprowadzone zostały konsultacje w celu uwzględnienia wzajemnych interesów Wspólnoty i Libanu;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Republika Czeska, Republika Estońska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Węgierska, Republika Malty, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowenii i Republika Słowacka z jednej strony oraz Liban z drugiej strony stają się niniejszym umawiającymi się stronami układu eurośródziemnomorskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Libanem z

drugiej strony oraz zatwierdzają i przyjmują do wiadomości, w taki sam sposób, jak pozostałe państwa członkowskie Wspólnoty, zarówno tekst układu, jak i wspólnych deklaracji, deklaracji i wymian listów.

ARTYKUŁ 2

W celu uwzględnienia ostatnich zmian instytucjonalnych w Unii Europejskiej strony przyjmują, że w związku z wygaśnięciem Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali postanowienia układu odnoszące się do Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali zostaną uznane za odnoszące się do Wspólnoty Europejskiej, która przejęła wszystkie prawa i obowiązki Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali.

ROZDZIAŁ I

ZMIANY DO TEKSTU UKŁADU EUROŚRÓDZIEMNOMORSKIEGO, W TYM JEGO ZAŁĄCZNIKÓW I PROTOKOŁÓW

ARTYKUŁ 3

Zasady pochodzenia

W protokole 4 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

Świadectwa przewozowe EUR.1 wystawione z mocą wsteczną muszą być opatrzone jednym z następujących wpisów:

ES "EXPEDIDO A POSTERIORI"

CS "VYSTAVENO DODATEČNĚ"

DA "UDSTEDT EFTERFØLGENDE"

DE "NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT"

ET "VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT"

EL "ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ"

EN "ISSUED RETROSPECTIVELY"

FR "DÉLIVRÉ A POSTERIORI"

IT "RILASCIATO A POSTERIORI"

LV "IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI"

LT "RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS"

HU "KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL"

MT "MAĦRUĠ RETROSPETTIVAMENT"

NL "AFGEGEVEN A POSTERIORI"

PL "WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE"

PT "EMITIDO A POSTERIORI"

SL "IZDANO NAKNADNO"

SK "VYDANÉ DODATOČNE"

FI "ANNETTU JÄLKIKÄTEEN"

SV "UTFÄRDAT I EFTERHAND"

AR الصادرة بأثر رجعي

2. Artykuł 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

(…)

Duplikat wystawiony w ten sposób musi być opatrzony jednym z następujących wpisów:

ES "DUPLICADO"

CS "DUPLIKÁT"

DA "DUPLIKAT"

DE "DUPLIKAT"

ET "DUPLIKAAT"

EL "ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ"

EN "DUPLICATE"

FR "DUPLICATA"

IT "DUPLICATO"

LV "DUBLIKĀTS"

LT "DUBLIKATAS"

HU "MÁSODLAT"

MT "DUPLIKAT"

NL "DUPLICAAT"

PL "DUPLIKAT"

PT "SEGUNDA VIA"

SL "DVOJNIK"

SK "DUPLIKÁT"

FI "KAKSOISKAPPALE"

SV "DUPLIKAT"

AR 'تسخـــة'

3. Załącznik V otrzymuje brzmienie:

ZAŁĄCZNIK V

DEKLARACJA NA FAKTURZE

Deklaracja na fakturze, której tekst znajduje się poniżej, powinna być sporządzona zgodnie z przypisami znajdującymi się pod tekstem. Nie jest jednak konieczne cytowanie tych przypisów.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera n° .. …[1].) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial. …[2].

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení …[1]) prohlašuje, že kromě zřetelně označených, mají tyto výrobky preferenční původ v …[2].

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ...[1]), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ...[2].

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ...[1]) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ...[2] Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolliameti kinnitus nr. ...[1]) deklareerib, et need tooted on ...[2] sooduspäritoluga, välja arvatud juhul kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο (άδεια τελωνείου υπ΄αριθ. ...[1]) δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ...[2].

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ...[1]) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ...[2] preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n° ...[1]) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... [2]).

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. ...[1]) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ...[2].

Wersja w języku łotewskim

Eksportētājs produktiem, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas pilnvara Nr. …[1]), deklarē, ka, iznemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir priekšrocību izcelsme no …[2].

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardintų prekių eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr …[1]) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra [2] preferencinės kilmės prekės.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: …[1]) kijelentem, hogy eltérő jelzés hianyában az áruk kedvezményes …[2] származásúak.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru. …[1]) jiddikjara li, ħlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali …[2].

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ...[1]), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn [2].

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr …[1]) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają …[2] preferencyjne pochodzenie.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento (autorização aduaneira n°. ...[1]), declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ...[2].

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št …[1]) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno …[2] poreklo.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente (číslo povolenia …[1]) vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v …[2].

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ...[1]) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperätuotteita [2].

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr. ...[1]) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung [2].

Wersja w języku arabskim

يصرح مصدر المنتجات التي تشملها هذه الوثيقة (التصريح الجمركي رقم .....([1])) بإستثناء ما ينص بوضوح على خلاف ذلك، بأن هذه المنتجات من منشأ تفضيلي من .....([2]).

……..[3]

(miejsce i data)

……..[4]

(podpis eksportera i czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

(1) Jeżeli deklaracja na fakturze jest sporządzona przez zatwierdzonego eksportera w rozumieniu art. 22 protokołu, numer upoważnienia zatwierdzonego eksportera musi być umieszczony w tym miejscu. Jeżeli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez zatwierdzonego eksportera, wyrazy w nawiasach są opuszczane lub miejsce pozostawia się niewypełnione.

(2) Należy podać pochodzenie produktów. Jeżeli deklaracja na fakturze odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli w rozumieniu art. 37 protokołu, eksporter musi jasno wskazać je w dokumencie, na którym sporządzona jest deklaracja, za pomocą symbolu „CM”.

(3) Informacje te mogą zostać pominięte, jeśli są zawarte w samym dokumencie.

(4) Patrz art. 22 ust. 5 protokołu. W przypadkach, gdy nie jest wymagany podpis eksportera, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza również zwolnienie z obowiązku podania nazwiska osoby podpisującej.”

ROZDZIAŁ II

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

ARTYKUŁ 4

Dowody pochodzenia i współpraca administracyjna

1. Dowody pochodzenia produktów, które zostały prawidłowo wydane przez Liban lub nowe państwo członkowskie w ramach zawartych między nimi umów preferencyjnych lub niezależnych ustaleń, zostaną uznane w odpowiednich państwach zgodnie z niniejszym protokołem, pod następującymi warunkami:

   a) uzyskanie takiego statusu pochodzenia pozwala na zastosowanie preferencyjnego traktowania zgodnie z preferencyjnymi środkami taryfowymi zawartymi w układzie stowarzyszeniowym między UE a Libanem lub w ogólnym systemie preferencji taryfowych Wspólnoty;

   b) dowód pochodzenia produktu oraz dokumenty przewozowe zostały wydane nie później niż w dniu poprzedzającym przystąpienie;

   c) dowód pochodzenia zostanie przedłożony organom celnym przed upływem czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

   W przypadku, gdy towary do przywozu zgłoszono władzom celnym w Libanie lub w nowym państwie członkowskim w ramach umów preferencyjnych lub niezależnych ustaleń obowiązujących między Libanem i nowym państwem członkowskim przed dniem przystąpienia, dowód pochodzenia wystawiony z mocą wsteczną na podstawie tych umów lub ustaleń może również zostać przyjęty, pod warunkiem że zostanie on przedstawiony władzom celnym w ciągu czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

2. Liban i nowe państwa członkowskie mają prawo zachować upoważnienia, w których został im nadany status „zatwierdzonego eksportera” na mocy obowiązujących umów preferencyjnych lub niezależnych ustaleń, pod następującymi warunkami:

   (a) zasada taka została również przewidziana również w umowie zawartej między Libanem a Wspólnotą przed dniem przystąpienia oraz

   b) zatwierdzony eksporter stosuje zasady pochodzenia określone w tej umowie.

   Upoważnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej w rok po dniu przystąpienia, przez nowe upoważnienia wystawione na podstawie warunków określonych w układzie.

3. Wnioski w sprawie późniejszej weryfikacji dowodu pochodzenia wystawionego na podstawie umów preferencyjnych lub niezależnych ustaleń, o których mowa w ustępach 1 i 2 powyżej, będą przyjmowane przez właściwe organy celne w Libanie lub w nowych państwach członkowskich przez okres trzech lat od wystawienia danego dowodu pochodzenia i mogą być wydawane na okres trzech lat po przyjęciu przez organ celny dowodu pochodzenia w celu poparcia złożonych deklaracji celnych.

ARTYKUŁ 5

Towary w tranzycie

1. Postanowienia układu mają zastosowanie do towarów wywożonych z Libanu do jednego z nowych państw członkowskich lub z jednego z nowych państw członkowskich do Libanu, które spełniają kryteria określone w protokole 4 oraz które w dniu przystąpienia nowych państw członkowskich do Unii Europejskiej znajdują się w drodze albo w składzie czasowym, składzie celnym lub w wolnym obszarze celnym na terenie Libanu lub jednego z nowych państw członkowskich.

2. W takich przypadkach można przyznać preferencyjne traktowanie, które uzależnione jest od przedstawienia organom celnym kraju przywozu, przed upływem czterech miesięcy od dnia przystąpienia, dowodu pochodzenia wystawionego z mocą wsteczną przez organy celne kraju wywozu.

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

ARTYKUŁ 6

Liban zobowiązuje się nie wnosić żadnych roszczeń, wniosków lub skarg, ani nie wprowadzać zmian i nie odwoływać żadnych koncesji na podstawie art. XXIV.6 i XXVIII porozumienia GATT z 1994 r. w związku z rozszerzeniem Wspólnoty.

ARTYKUŁ 7

Wielkość nowych kontyngentów taryfowych i zwiększenie istniejących kontyngentów taryfowych na 2004 r. oblicza się proporcjonalnie do wielkości podstawowych, uwzględniając okres, który upłynął przed wejściem w życie niniejszego protokołu.

ARTYKUŁ 8

Niniejszy protokół stanowi integralną część układu eurośródziemnomorskiego. Załączniki i deklaracje są integralnymi częściami protokołu.

ARTYKUŁ 9

1. Niniejszy protokół zatwierdzają Wspólnota, Rada Unii Europejskiej w imieniu państw członkowskich oraz Liban, zgodnie z ich własnymi procedurami.

2. Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu stosownych procedur, o których mowa w poprzednim ustępie. Dokumenty zatwierdzające są składane w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 10

1. Niniejszy protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu złożenia ostatniego dokumentu zatwierdzającego.

2. Protokół stosuje się tymczasowo od dnia 1 kwietnia 2006 r.

ARTYKUŁ 11

Niniejszy protokół sporządzono w dwóch egzemplarzach, w każdym z języków urzędowych umawiających się stron, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne.

ARTYKUŁ 12

Tekst układu eurośródziemnomorskiego wraz z załącznikami i protokołami stanowiącymi jego integralną część oraz Akt końcowy wraz z załączonymi do niego deklaracjami zostaną sporządzone w językach czeskim, estońskim, łotewskim, litewskim, węgierskim, maltańskim, polskim, słowackim i słoweńskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne z tekstem oryginalnym. Teksty te zatwierdzi Rada Stowarzyszenia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W IMIENIU PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

W IMIENIU WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

W IMIENIU LIBANU